

MY DAUGHTER

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: MY DOGTER

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE — GILLETTENARRATIVE.COM

Ons het pas aan tafel gaan sit. Sy was oorkant my. My vrou, wat langs ons gesit het, het gevra waarom ek in stilte na haar kyk, sonder 'n woord.

Sy het gevra of daar 'n rede was, 'n toestand, iets wat my aandag so vasgevang het.

Ek het my worsbroodjie geëet – die beste ding wat ek kon kry, selfs in Italië – en my oë het na hare gesoek. Giorgia. My dogter. Ek het probeer verstaan wat sy in haar dra.

Sy was werklik 'n deel van my. My onvolmaakthede binne 'n volmaakte liggaam. 'n Verfynde verstand. 'n Vrou.

Op 'n sekere oomblik het sy opgestaan om iets wat ek vroeër gesê het, uit te daag – amper om my reg te help, met daardie manier van haar, daardie persoonlikheid – en sy het probeer om my 'n paar klappies op die skouers te gee. Die soort wat moeders vir kinders gee.

Maar ek was net haar pa. En ek het geglimlag en gedink dat ek naas my moeder nog 'n vrou langs my het, met dieselfde opdrag: nie om my te beskerm nie, maar om my te beheer. Dit was my bestemming.

Ek het myself afgevra waarom. Wat my siel werklik was. Wie ek op daardie oomblik verteenwoordig het. Ek het myself, opreg, afgevra wie de hel ek was.

Dieselfde vraag wat mense wat my ken, vra. Dié wat my lees. En miskien sal hulle my eendag, vanuit 'n hoek van New York, met 'n stootwaentjie sien, besig om in die straat worsbroodjies weg te gee – net vir die vreugde om mense te sien glimlag. Soos dit nog altyd was, vir 61 jaar. Teen geen prys vir enigiemand nie.

Want dit is wie ek is.

Nando